

FANG

El fang com a mal·leabilitat i com matèria que pateix la transformació.

La humitat dona a la terra la capacitat de transformar-se en quelcom nou.

En la lluita sorgeix la violència dels cossos en conflicte i, més enllà, de la matèria en contacte.

La trobada de la força que s'exerceix i la passivitat de rebre la nova forma. El fang representa en aquest cas el contacte amb el sol que sosté en la batalla i també en representació de la carn, el cos implicat en l'enfrontament amb l'altre. La brutícia com a accés a la transcendència, o citant a Eugeni Trías, habitant de la frontera, l'ésser als límits de l'existència.

Amanda Bernal